msz

MARINÉNI, JÓZSIBÁCSI

PÁRATLAN OLDAL - LXI. évfolyam, 16. szám, 2017. április 21.

Tóth Gyula bádogos és vízvezeték-szerelő. Tóth Flóra tanítónő. Kis János mezőgazdasági dolgozó. Ádámfy professzor. Jámbor Ambrus doktor úr. Novák tanár úr. És sorolhatnám.

Nem irodalmi kvíz ez; nem akarok valós nevekkel példálózni. Ők, amíg dolgoznak – az egyetemi professzortól a megbecsült sarki fűszeresig – értelmi képességük birtokában lévő állampolgárok. Akiket dicsérve vagy bosszankodva, tárgyilagosan vagy szubjektíven emleget politikus és újságíró, véleményformáló és kevésbé véleményformáló.

Egészen addig a pillanatig személyiségek e kommunikációban ők, amíg nyugdíjba nem mennek.

Onnantól már *egy* halmazt alkotó, lesajnált *a* nyugdíjasok („nyuggerek”! brr!). Tegnap még értelmes szakemberek, ma már érdekét nem átlátó, fel- és kihasználható, élősködő, befolyásolható, postásra várakozó szerencsétlen „nénik”, „bácsik”.

Szinte mindegy, hogy ún. kormányközeli vagy kormányellenes beszédben hivatkoznak rájuk.

Megbélyegzettek.